

Р Е Ш Е Н И Е № 326

гр. Перник, 31 март, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 122 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

С Решение № 1383, постановено по нах дело № 1406/2013 г. на Районен съд - Перник е потвърдено НП № 437/26.06.2013 г. на Началника на Първо РУ на МВР - гр. Перник, с което на Б.А.В. *** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 55, ал. 1 и 4 от ЗМВР. Горното решение е обжалвано в законният срок от В.. В касационната жалба се твърди, че решението на ПРС е незаконосъобразно. Според пълномощник на касатора, първоинстанционният съд не е обсъдил в детайли направени пред него възражения за съставомерност на нарушението, възражения относно връчването на АУАН, при нарушаване правата на касатора на защита, които не били съобразени с ЕКПЧ, чл. 5 и 6, не били обсъдени от съда възраженията за маловажност на административното нарушение. В решението не било посочено въз основа на какви доказателства е установена фактическата обстановка. Според касатора, както служителите на МВР, които според него са чели само ЗМВР, така и съдията от РС Перник не са запознати с приложимостта на чл. 27 от ЗАНН и със постулатите на ТР1/2007 на ВКС. Моли съда да постанови решение, с което отмени решението на Районен съд - Перник, както и НП.

Ответникът по касацията не взема отношение

Представителят на Окръжна прокуратура Перник изразява становище, че жалбата е неоснователна и че решението на районен съд следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима.

Съдът като провери данните по делото във връзка с оплакванията в касационната жалба, намира същата за неоснователна по следните съображения:

От съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът в настоящия касационен състав приема, че съставът на РС е възприел правилно за установена фактическата обстановка.

Касаторът В. не изпълнил отпразеното към него устно полицейско разпореждане, изразяващо се в това да предостави личната си карта за да бъде установена самоличността във връзка с извършена проверка по донос на негов съсед. Същият категорично отказал да изпълни разпореждането, въпреки, че бил предупрежден от полицейските органи, че ще бъде съставен акт.

За констатираното нарушение, освен, че му бил съставен въпросния АУАН, било постановено и задържане за 24 часа по чл. ЗМВР. Полицай Будинов, съставил АУАН, който жалбоподателя отказал да подпише. Изпълнена е процедурата по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. Въз основа на този акт е издадено НП на Началника на Първо РУ на МВР-Перник, с което е наложена глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 55, ал. 1 и 4 от ЗМВР.

Първоинстанционният съд е счел за доказани констатациите в акта въз основа на събраните гласни доказателствени средства, които ги потвърждават. Фактическите изводи

на съда са обосновани от доказателствата по делото. Налице са всички елементи от обективна и субективна страна на сочения административно наказателен състав - нарушителят не е изпълнил разпореждане на орган на МВР, какъвто безспорно е отпразвил разпореждането полицаи /чл. 57 ЗМВР /, същото е било в изпълнение на функциите му при условията на чл. 55 от с. з. Не е допуснато твърдяното касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, изразяващо се в необоснованост на изводите относно извършено ли е нарушението

Районният съд правилно е приел, че съставът на административното нарушение по чл. 55, ал.4 от ЗМВР е осъществен виновно от касатора.

По изложените съображения административния съд намира, че районният съд е постановил обосновано и законосъобразно решение.

Наведеният в касационната жалба довод за необоснованост на решението на районния съд, довела до неправилно приложение на материалния закон, е неоснователен. Съгласно чл. 220 от АПК съдът преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Съгласно чл. 6 от ЗБЛД, гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от ЗМВР предвижда, че полицейските органи могат да извършват проверки за установяване самоличността на лице, за което има данни, че е извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред. Полицейските органи могат да издават устни или писмени разпореждания до граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции съгласно чл. 55 ал.1 от ЗМВР. В ал.4 на чл. 55 от същия закон е посочено, че разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение. Установяването на самоличността се извършва чрез представяне на документ за самоличност на лицето (чл. 61 ал.2 от ЗМВР) и в този смисъл разпореждането на полицейския орган е съответствало на закона, поради което с неизпълнението му е нарушена разпоредбата на чл. 55 ал.4 от ЗМВР.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Със Заповед № Из-1669/02.08.2010 г. на Министъра на вътрешните работи, е предоставено правомощието на началниците на районни управления към ОДМВР да издават наказателни постановления по чл. 281, ал.2 от ЗМВР. Следователно тази компетентност е предоставена и на органа издал НП независимо, че е временно назначен на длъжността.

От страна на касатора не са представени доказателства, от които да се развият доводи за приложимост на маловажност на нарушението, поради което това оплакване е неоснователно.

Съдът извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционното решение с материални закон, но не констатира пороци на същото водещи до отмяната му.

По изложените по-горе съображения Административен съд Сливен намира, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като допустимо, обосновано и законосъобразно.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1383, постановено по нах дело № 1406/2013 г. на Районен съд – Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/